

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W www.sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 4. Maj 2010
Enhed: Sundhedsjuridisk center
Sagsbeh.: SUMHBR
Sags nr.: 0908622
Dok nr.: 220053

Folketingets Sundhedsudvalg har den 26. marts 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (Alm. del – L 130) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 6:

”Ministeren bedes yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der giver mulighed for, at Patientombudet får mulighed for at behandle en sag efter at Disciplinærnævnet har behandlet en klage vedrørende samme behandlingsforløb.”

Svar:

Jeg forstår spørgsmålet sådan, at ændringsforslaget skal indebære, at Patientombudet kan behandle en forløbsklage efter Disciplinærnævnets afgørelse af en klage over en eller flere sundhedspersoners faglige virksomhed, men ikke samtidigt med nævnets behandling af en sådan klage.

Jeg finder ikke et ændringsforslag herom hensigtsmæssigt. Det skyldes, at en sådan adgang vil kunne indebære en væsentlig forøgelse – op til en fordobling – af det samlede antal klager, uden at dette efter min opfattelse vil bidrage nævneværdigt til læringen i sundhedsvæsenet.

Ændringsforslaget vil indebære, at en patient, der har fået afgjort en sag om en eller flere sundhedspersoners faglige virksomhed i forbindelse med en given sundhedsfaglig behandling, principielt i alle tilfælde efterfølgende vil kunne klage til Patientombudet over sundhedsvæsenets faglige virksomhed ved samme behandling. Det vil medføre en væsentlig belastning af samtlige involverede i klagesagerne, herunder af de sundhedspersoner og driftsansvarlige myndigheder, der skal bidrage til oplysningen af sagerne. Det vil samtidig belastte og fordyre klagesystemet og kunne indebære en forøgelse af de gennemsnitlige sagsbehandlingstider til skade for patienterne.

Samtidig vil der allerede på grundlag af Disciplinærnævnets afgørelse af sager om enkelte sundhedspersoners faglige virksomhed kunne udledes læring om behandlingen eller behandlingsforløbet i bredere forstand. Det skyldes, at Disciplinærnævnets oplysning af en klagesag over en eller flere sundhedspersoner i praksis også vil belyse andet og mere end de indklagede sundhedspersoners virksomhed. Det læringspotentiale, der mere generelt kan udledes af klagesager vedrørende enkelte sundhedspersoner, vil derfor kunne udnyttes allerede på grundlag af den klagesagsbehandling, Disciplinærnævnet har foretaget. Det gælder såvel med hensyn til læring på nationalt niveau som på lokalt niveau. Det bemærkes i den forbindelse, at Disciplinærnævnets afgørelser bl.a. vil blive sendt til den driftsansvarlige myndighed for vedkommende indklagede sundhedsperson.

Hertil kommer, at der i de tilfælde, hvor patienten inden behandlingen af en klagesag har været i dialog med regionen, allerede i forbindelse hermed vil være sket en lokal læring af hændelsesforløbet, uanset om der er tale om en klage over enkelte sundhedspersoner eller over sundhedsvæsenets faglige virksomhed.

Jeg vil derfor meget advare imod et ændringsforslag af det nævnte indhold.

Efter lovforslaget er der alene foreslået én undtagelse til lovforslagets udgangspunkt om, at en klage vedrørende samme behandling eller behandlingsforløb ikke kan behandles såvel som en klage over sundhedsvæsenets faglige virksomhed og som en klage over enkelte sundhedspersoners faglige virksomhed. Lovforslaget giver således mulighed for, at en klage over en eller flere sundhedspersoner kan behandles af Disciplinærnævnet, hvis Patientombudet har udtalt kritik af sundhedsvæsenets faglige virksomhed ved samme behandling. Denne undtagelse vil dog ikke medføre samme belastning af klagesystemet som det beskrevne ændringsforslag, idet Disciplinærnævnet i de nævnte tilfælde kun vil kunne behandle klagen, hvis Patientombudet fandt grundlag for at udtale kritik af sundhedsvæsenet.

Et ændringsforslag af det ønskede indhold vil kunne udformes, som det fremgår nedenfor. Det bemærkes, at jeg på grundlag af spørgsmålet har forudsat, at ændringsforslaget skal give mulighed for efterfølgende at klage til Patientombudet, uanset om Disciplinærnævnet har udtalt kritik af enkelte sundhedspersoner eller ej.

”Ændringsforslag

Til § 1

x) I den under nr. 1 foreslåede § 1, stk. 1, affattes 2. pkt. således:

”Patientombudet kan ikke behandle en klage efter 1. pkt., hvis den faglige virksomhed eller det forhold, klagen vedrører, helt eller delvis er omfattet af en klage efter § 2, medmindre klagen efter § 2 er færdigbehandlet af Disciplinærnævnet.”

[Adgang til at klage over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed efter Disciplinærnævnets behandling af en klage over en sundhedspersons faglige virksomhed ved samme behandling]

y) I den under nr. 1 foreslåede § 4 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”Stk. 2. Er klagen omfattet af § 1, stk. 1, 2. pkt., forlænges fristerne i stk. 1 svarende til perioden fra indgivelse af klagen efter § 2 til Disciplinærnævnets afgørelse forelå.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

[Forlængelse af klagefristen ved klager omfattet af ændringsforslag nr. x]

Til nr. x

Ændringsforslaget giver mulighed for, at en patient kan klage til Patientombudet over sundhedsvæsenets faglige virksomhed også i de tilfælde, hvor patienten har fået Disciplinærnævnets afgørelse af en klage over en eller flere sundhedspersoners faglige virksomhed ved samme sundhedsfaglige behandling. Det gælder, uanset om Disciplinærnævnet har udtalt kritik af enkelte sundhedspersoner eller ej.

Efter forslaget kan Patientombudet først behandle klagen, når Disciplinærnævnet har truffet afgørelse i klagesagen over en eller flere sundhedspersoner. En klage over samme behandling eller behandlingsforløb kan således ikke sideløbende behandles af såvel Disciplinærnævnet som Patientombudet. Så længe der verserer en sag for Disciplinærnævnet om enkelte sundhedspersoners virksomhed, må Patientombudet derfor afvise at behandle en klage vedrørende samme behandling eller et behandlingsforløb.

I de tilfælde, hvor Disciplinærnævnet har udtalt kritik af enkelte sundhedspersoners faglige virksomhed, er det givet, at sundhedsvæsenets faglige behandling vil være kritisabel allerede fordi enkelte sundhedspersoner har handlet under normen for almindelig anerkendt faglig standard. Det forudsættes derfor, at Patientombudet ved behandlingen af klager vedrørende en behandling eller et behandlingsforløb, hvor Disciplinærnævnet har udtalt kritik af enkelte sundhedspersoners faglige virksomhed, ikke på ny behandler de forhold, som Disciplinærnævnet allerede har udtalt kritik af. Patientombudet vil med hensyn til disse forhold kunne henholde sig til Disciplinærnævnets afgørelse. Patientombudet vil derimod kunne vurdere, om der er øvrige forhold ved behandlingen, end de forhold Disciplinærnævnet har kritiseret enkeltpersoner for, som giver anledning til kritik.

Til nr. y

Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. x.

Efter forslaget forlænges klagefristen til Patientombudet i de tilfælde, hvor en patient først har fået en klage vedrørende en behandling afgjort af Disciplinærnævnet og derefter klager til Patientombudet over sundhedsvæsenets faglige virksomhed ved samme behandling.

Klagefristen forlænges i givet fald med den periode, der er medgået til Disciplinærnævnets behandling af klagen vedrørende enkeltpersoner. Herved sikres det, at patienten ikke på grund af klagefrister stilles ringere ved først at indgive en klage til Disciplinærnævnet over en eller flere sundhedspersoners faglige virksomhed og derefter indgive en klage til Patientombudet over sundhedsvæsenets faglige virksomhed i forbindelse med samme behandling.”

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Helle Borg Larsen